

**[Martin Sørensen (Peterslund).]**

Opretholdelsen af Fiskerierhvervet og for Sømændenes Vedkommende ved at opretholde Forbindelsen med Omverdenen.

Denne Krig er jo forskellig fra alle andre Krige derved, at den ikke fornemmelig foregaar ved Hærenes Sammenstød paa Landjorden, men foregaar i Luften, paa Havene og under Havene. Denne Krig i Luften og paa og under Vandet medfører de største Vanskeligheder for et Land som vort, der er omflydt af Vand, og hvis Forbindelse med Omverdenen i det væsentlige maa foregaa ad Søvejen. Faa Lande har en saa stor Omsætning med Omverdenen som vort i Forhold til Landets Størrelse. Det medfører, at vi maa have mange Skibe i Fart, enten for Udgaaende med Eksporteller for Hjemgaaende med Importvarer, derunder Raastoffer til Landbrug og Industri. Vi ser netop i denne Tid, hvor mange Skibe der skal anvendes blot for at forsyne Landet med Brændsel, og hvilke Vanskeligheder der opstaar, hvis Skibene midlertidigt tvinges til at indstille Sejladsen. Det er denne Situation, der har lært os, hvor livsvigtigt det er, at Skibsfarten gaar sin Gang, hvor nødvendigt det er, at Skibene bliver bemandede med uforfærdede Søfolk, som er parat til at gøre deres Pligt over for Landet.

Vort Land er heldigvis ikke i Krig, vore Soldater til Lands og til Søs er ikke i Kamp, men vore Søfolk paa Handelsflaaden udfører et Værnearbejde for hele det danske Samfund. Det er jo en Sømænds Erhverv at sejle. Af dette Erhverv skal han leve, hans Familie er afhængig af, at han tjener noget, og hvad skulde han i øvrigt gøre, hvis han gik i Land? Der er ikke mange ledige Pladser paa Landjorden for Øjeblikket. Den danske Sømænd er lige saa dygtig og modig som andre Søfolk, der er ude i den samme Risiko, og derfor fortsætter han ufortrøden sin Gerning og opfylder sin Pligt.

Om Fiskerne gælder ganske det samme. De er henvist til at leve af Fiskeri og maa derfor fortsætte Fiskeriet uanset den større Risiko.

Alt dette forstaar vi fuldt ud, og vi udtaler vor Tak og vor Paaskønnelse til vore Søfolk og vore Fiskere ved i fuld Enighed at bidrage til Gennemførelsen af dette Lovforslag om en Hædersgave til danske Sømænd og Fiskere og deres efterladte.

Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og til endelig Vedtagelse her i Tinget.

**J. S. Foget:** Der kunde være rig Lejlighed til her at komme med en Række følelsesbetonede Udtalelser. Det er imidlertid gjort i saa rigt Maal, at jeg ikke finder Anledning til at gentage saadanne Udtalelser, men skal indskrænke mig til at udtale, at jeg kan give Forslaget fuld Tilslutning.

Jeg maa imidlertid ligesom det ærede Medlem Hr. Halfdan Hendriksen opholde mig en lille Smule ved § 1, 3die Stykke. Jeg finder ikke, at det ærede Medlem har fuldt ud Ret i, at Hædersgaven mister sit Præg, fordi den fratages en Mand, der genvinder sin Førlighed, men jeg finder Anledning til at spørge den højtærede Handelsminister, om den Dispensation, der gennem § 2 gives Hjemmel for, fuldt vil kunne dække, hvis man af rent menneskelige Hensyn vil gøre en Undtagelse med Hensyn til Bestemmelsen i § 1, 3die Stykke. Jeg synes, det er lidt for drastisk at fastslaa 50 pCt.s Invaliditet som en absolut Grænse. Det kan tænkes, at en Sømænd i nogle Aar har haft 50 pCt.s Invaliditet, men senere genvinder noget af sin Førlighed i en højere Alder, hvor han ikke har Mulighed for at ernære sig fuldt ud ved sit Erhverv, selv om han altsaa har opnaaet større Førlighed. Det kan tænkes, at han f. Eks. kommer ned paa en Invaliditet paa 40 eller 45 pCt., altsaa i Nærheden af de 50 pCt. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Minister, om der ikke kunde tilvejebringes en Graduering for dette Tilfælde, eller om Ministeren mener, at § 2 fuldt ud vil kunne give Hjemmel for de ønskelige Dispensationer.

**Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel):** Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Fru Nikoline Winther, at et Tilfælde, hvor en Kvinde, som har haft Forsørgerpligt, omkommer, bør efter min Mening fuldt ud stilles paa Linie med et Tilfælde, hvor det er en Mand, Ulykken rammer.

Det ærede Medlem Hr. Halfdan Hendriksen var lidt utilfreds med, at Forslaget kun forudsatte Forhandling med Folketingets Finansudvalg, men der har i hvert Fald ikke heri skullet ligge nogen Tilside sættelse fra min Side af dette høje Tings Finansudvalg, og jeg forstod ogsaa, at det heller ikke var af afgørende Betydning for det ærede Medlem.

Derimod er jeg lidt ked af det ærede Medlems Anmodning om at ændre § 1, 3die Stykke — og heri fik han jo til en vis Grad Tilslutning fra det ærede Medlem Hr.